

§ 12.

Ved rettidig Anmeldelse af de ved denne Lovs Ikrafttræden eksisterende Vandafledningsanlæg af den i § 11 omhandlede Art opnaar Ejeren af Anlægget Sikkerhed for, at der, hvis Anlægget skal uskadeliggøres, ydes ham Erstatning, saaledes at han, hvis Anlægget ikke i Henhold til de hidtil gældende Regler maa anses som ulovligt, kan faa Dækning for Omkostningerne ved dets Fjernelse og eventuelt et efter Forholdene rimeligt Bidrag til Tilvejebringelse af en uskadelig Vandafledning.

Vandforsyningskommissionen kan i Tvivlstilfælde paalægge Ejeren af Anlægget, forinden Erstatning for Lukning af Anlægget fastsættes, at søge Domstolens Afgørelse af, hvorvidt det paagældende Anlæg efter den hidtil gældende Lovgivning kan betragtes som lovligt.

Hvis Anlægget er udført i Overensstemmelse med et for Vandløbsretterne indgaaet Forlig eller efter afsagt Kendelse i Henhold til Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907, eller Lov af 30. November 1857 og Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg, eller hvis Anlægget efter nærværende Lovs Ikrafttræden er tilladt af Vandforsyningskommissionen, ydes der fuld Erstatning for Tilvejebringelse af en uskadelig Vandafledning under den Forudsætning, at Anlægget er forsvarligt udført og vedligeholdt. Er dette ikke Tilfældet, kan Erstatningen udover Udgifterne til Uskadeliggørelse nedsættes, eventuelt helt bortfalde.

For ikke anmeldte eller for sent anmeldte Afledningsanlæg kan undtagelsesvis tilkendes Erstatning, naar det for Kommissionen sandsynliggøres, at Mangelen af rettidig Anmeldelse skyldes en Ejeren af Anlægget utilregnelig Aarsag.

Erstatninger for de i § 11 omhandlede Afledningsanlæg eller Oplag af opløselige Stoffer udredes af de Brugere af Grundvandet, til Fordel for hvem det omhandlede Anlæg uskadeliggøres. Saafernt vedkommende Kommune ikke som Følge heraf er pligtig at udrede Erstatningen, kan Kommissionen efter Omstændighederne og særlig i Tilfælde, hvor Sagen er rejst af Sundhedsautoriteterne, indstille til vedkommende Kommunalbestyrelse, at Udgifterne helt eller delvis afholdes af Kommunekassen. Nægter et Sogneraad eller et Byraad Bevilling af Udgifterne ved en saadan af vedkommende Kommission foreslaaet Erstatning, kan Kommissionen forebringe Spørgsmaalet til henholdsvis Amsraadets og Indenrigsministeriets Afgørelse.

§ 13.

Hvis der ved ny Vandafledningsanlæg, der ifølge gældende Ret behandles af Vandløbsretten, nedlægges Protest mod det paatænkte Anlæg i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser til Hindring af Grundvandets Forurening, skal den Vandløbsret, der behandler Sagen, forelægge det paaklagede Punkt for Vandforsyningskommissionen og indhente dennes Responsum.

Hvis forligsmæssig Afgørelse i Overensstemmelse med dette Responsum ikke kan opnaas, og den paagældende Vandløbsret i sin Kendelse ikke gennemfører Vandforsyningskommissionens Anvisning paa fyldestgørende Maade, kan Indenrigsministeriet appellere det paaklagede Punkt til Behandling af en Overlandvæsenkommission, der tiltrædes af de 2 Medlemmer af Vandforsyningskommissionen, der er beskikkede som kyndige henholdsvis i Geologi og i Hygiejne.

Hvis Vandløbsretterne selv skønner, at der er Mulighed for, at et dem forelagt Afledningsanlæg kan faa en saadan Indfyldelse paa Grundvandet, at Afledningsanlægget bliver i Strid med denne Lovs Bestemmelser, skal de forelægge Sagen for Vandforsyningskommissionen paa samme Maade og med samme Virkning, som om der var rejst Klage.